

[Dohrmann.]

Fremskridtspartiet går imod et så bureaukratisk, socialistisk nationaliseringsforslag. Vi forventer naturligvis, at alle ikke-socialistiske partier gør det samme. Men skulle det hælde, at regeringen måske ved hjælp af trusler om valg finder et flertal for forslaget, så vil vi ikke bare passivt se til. Vi betragter forslaget som mere vidtgående end de jordlove, som faldt ved folkeafstemningen i 1963.

(Kort bemærkning).

Ejler Koch (S):

Det er hr. Dohrmanns betragtninger om, at forslaget er at betragte som den rene og skære socialisme, der kalder mig op. Jeg vil godt lige nævne, at der er kommet et brev fra Industrirådet den 29. november, hvori der står, at Industrirådet efter at have forelagt det for samtlige brancheorganisationer har kunnet tilslutte sig lovforslagets hovedprincipper, som det er meddelt i fremsættelsen. Derfor vil jeg spørge, om hr. Dohrmann er af den opfattelse, at hele erhvervslivet, inklusive Industrirådet, vil gå ind for de rene socialistiske principper. Hvis han er det, så siger det i hvert fald noget om den politik, hr. Dohrmann står for.

Formanden:

Hr. Dohrmann for en kort bemærkning, og derefter talerrækken.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hr. Ejler Koch er formentlig enig med mig i, at hverken LO eller Industrirådet skal regere Danmark.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne give tilslutning til lovforslagets mål og sigte: at skabe muligheder for kortlægning af danske råstoffer med en efterfølgende styring og planlægning af ressourceanvendelsen.

Vi kan også give tilslutning til den lange opremsning i § 3 af hensyn, der bør tages ved administration af loven, men vi må samtidig konstatere, at denne opremsning er uden prioritering og derfor næppe ret meget værd.

Vi er til gengæld noget tvivlende over for, om man har fundet de rette midler til at nå lovens mål. Vi er ligesom de tidligere ordførere bekymret over de administrative konsekvenser af denne lov, og vi vil gerne under udvalgsar-

bejdet have nærmere belyst, om det ikke er muligt at få en forenkling og en forenkling, der går betydelig videre end den, lovforslaget lægger op til.

Jeg har noteret mig bemærkningerne om lovforslagets konsekvenser for anden lovgivning, som siger noget om kommunernes muligheder efter denne lov, og det er også ting, vi meget gerne vil tage op.

Lovforslaget siger ikke ret meget om, hvordan vi i praksis skal bære os ad med at indarbejde råstofplanerne i regionalplanerne og kommuneplanerne, men det håber jeg også at vi kan få nærmere rede på under udvalgsarbejdet.

Vi vil gerne have noget mere at vide om de ankemuligheder, der er. Her synes jeg specielt, det kan være lidt betænkeligt at give kystsikringsinspektoratet en så absolut vetoret, som det tilsyneladende har fået.

Spørgsmålet om eneret til søterritoriet blev jo stærkt diskuteret i forbindelse med 1972-loven, og vi bliver nok nødt til at forbeholde os vores stilling med hensyn til dette spørgsmål, indtil vi ser, hvordan udvalgsarbejdet forløber. Vi har haft meget kort tid til at sætte os ind i dette omfattende lovforslag, og jeg må i hvert fald for min egen part sige, at jeg ikke har afklaret min stilling til dette spørgsmål.

Den stærke delegering af kompetencen fra ministeren – det findes i § 31 – der i forvejen er tillagt en næsten uindskrænket bemyndigelse, kræver også et grundigt forarbejde, inden det radikale venstre vil kunne tilslutte sig. Jeg har godt set, at det svarer til det, man har i miljøloven. Det er ikke umiddelbart nogen anbefaling for os. Ministeren kender jo vores syn på spørgsmålet om at udstede blankochecks. Det er ikke noget, vi er særlig glade for. Jeg synes i virkeligheden også, at denne behandling viser, at bemyndigelseslovgivningen ikke har ret gode vilkår, specielt her under et mindretalsstyre.

Vi ønsker belyst konsekvenserne for de erstatningsmaterialer, der kan blive tale om. Her tænker jeg først og fremmest på træ, men der kan jo også blive tale om kunststoffer og om halm. Jeg savner i lovforslaget en stærkere understregning af behovet for genbrug.

Vi er helt klar over de økonomiske konsekvenser og har også noteret os § 32 om afgifterne. Jeg tror nok, at det bliver nødvendigt i højere grad at motivere til besparelser end vi hidtil har været klar over.